378L0659

14.8.78 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων Ἀριθ. N 222/1

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 18ης Ἰουλίου 1978

περί τῆς ποιότητος τῶν γλυκῶν ὑδάτων πού ἔχουν ἀνάγκη προστασίας ἤ βελτιώσεως γιά τή διατήρηση τῆς ζωῆς τῶν ἰχθύων

(78/659/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τά ἄρθρα 100 καί 235

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως(1),

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς(2),

Ἐκτιμώντας:

ὅτι, ἡ προστασία καί ἡ βελτίωση τοῦ περιβάλλοντος καθιστοῦν ἀναγκαία τή λήψη συγκεκριμένων μέτρων γιά τήν προστασία τῶν ὑδάτων ἀπό τή ρύπανση, συμπεριλαμβανομένων καί τῶν γλυκῶν ὑδάτων στά ὁποῖα δύνανται νά ἀναπτύσσονται ἰχθύες·

ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο ἀπό ἄποψη οἰκονομίας καί οἰκολογίας, νά προφυλαχθοῦν οἱ πληθυσμοί τῶν ἰχθύων ἀπό διάφορες ἐπιβλαβεῖς συνέπειες πού ἀπορρέουν ἀπό τήν ἀπόρριψη ἐντός τῶν ὑδάτων ρυπαντικῶν οὐσιῶν, ὅπως ἰδιαιτέρως εἶναι ἡ ἐλάττωση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἰχθύων πού ἀνήκουν σέ ὁρισμένα εἴδη καί μερικές φορές μάλιστα ἡ ἐξαφάνιση ὁρισμένων ἀπό τά εἴδη αὐτά·

ὅτι τά προγράμματα δράσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων τοῦ 1973(3) καί τοῦ 1977(4) στόν τομέα τοῦ περιβάλλοντος προβλέπουν τήν ἀπό κοινοῦ θέσπιση εἰδικῶν στόχων οἱ ὁποῖοι καθορίζουν τούς διάφορους ὅρους στούς ὁποίους πρέπει νά ἀνταποκρίνεται τό περιβάλλον καί ἰδίως τόν προσδιορισμό τῶν παραμέτρων πού ἰσχύουν γιά τό ὕδωρ, συμπεριλαμβανομένων καί τῶν γλυκῶν ὑδάτων στά ὁποῖα δύνανται νά ἀναπτύσσονται ἰχθύες·

ὅτι γιά κάποια ἑτερογένεια τῶν διατάξεων, πού ἤδη ἐφαρμόζονται ἤ εὑρίσκονται στό στάδιο θεσπίσεως ἐντός τῶν διαφόρων Κρατῶν μελῶν ὡς πρός τήν ποιότητα τῶν γλυκῶν ὑδάτων, στά ὁποῖα δύνανται νά ἀναπτύσσονται ἰχθύες, εἶναι δυνατόν νά δημιουργήσει ἀνίσους ὅρους ἀνταγωνισμοῦ καί γιά τόν λόγο αὐτό, νά ἔχει ἄμεσες ἐπιπτώσεις στήν λειτουργία τῆς κοινῆς ἀγορᾶς· ὅτι συνεπῶς πρέπει νά ἐπιτευχθεῖ στόν τομέα αὐτό προσέγγιση τῶν νομοθεσιῶν ἡ ὁποία προβλέπεται στόν ἄρθρο 100 τῆς συνθήκης·

ὅτι καθίσταται ἀναγκαῖο ἡ προσέγγιση τῶν νομοθεσιῶν νά συνοδεύεται ἀπό μία δράση τῆς Κοινότητος, πού νά ἀποβλέπει, μέ μία εὐρύτερη ρύθμιση, τήν πραγματοποίηση ἑνός ἀπό τούς στόχους τῆς Κοινότητος στόν τομέα προστασίας τοῦ περιβάλλοντος καί βελτιώσεως τῆς ποιότητος τῆς ζωῆς· ὅτι γιά τόν σκοπό αὐτό πρέπει νά θεσπισθοῦν ὁρισμένες εἰδικές διατάξεις· ὅτι πρέπει νά γίνει ἐπίκληση τοῦ ἄρθρου 235, διότι δέν ἔχουν προβλεφθεῖ στήν συνθήκη οἱ εἰδικές γιά τόν σκοπό αὐτό ἐξουσίες·

ὅτι, γιά νά ἐπιτευχθοῦν οἱ στόχοι τῆς ὁδηγίας, τά Κράτη μέλη ὀφείλουν νά καθορίσουν τά ὕδατα ἐπί τῶν ὁποίων θά ἐφαρμοσθεῖ καί νά προσδιορίσουν τίς ὁριακές τιμές, πού ἀντιστοιχοῦν σέ ὁρισμένες παραμέτρους· ὅτι τά καθοριζόμενα ὕδατα πρέπει νά προσαρμόζονται μέ τίς τιμές αὐτές ἐντός προθεσμίας πέντε ἐτῶν ἀπό τόν καθορισμό·

ὅτι πρέπει νά προβλεφθεῖ ὅτι τά γλυκά ὕδατα στά ὁποῖα δύνανται νά ἀναπτύσσονται ἰχθύες, θά θεωροῦνται σέ ὁρισμένες περιπτώσεις ὅτι ἀνταποκρίνονται στίς σχετικές τιμές τῶν παραμέτρων ἀκόμη καί ἄν ἕνα ποσοστό ληφθέντων δειγμάτων δέν ἀνταποκρίνονται στά εἰδικά ὅρια τοῦ παραρτήματος·

ὅτι, γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ὁ ἔλεγχος τῆς ποιότητας τῶν γλυκῶν ὑδάτων στά ὁποῖα δύνανται νά ἀναπτύσσονται ἰχθύες, πρέπει νά γίνονται οἱ ἐλάχιστες δειγματοληψίες καί νά ἐφαρμόζονται οἱ τιμές τῶν παραμέτρων πού ὁρίζονται στό παράρτημα· ὅτι οἱ δειγματοληψίες αὐτές εἶναι δυνατόν νά ἐλαττώνονται ἤ νά διακόπτονται ἀνάλογα μέ τήν ποιότητα τοῦ ὕδατος·

ὅτι ὁρισμένα φυσικά συμβάντα διαφεύγουν τόν ἔλεγχο τῶν Κρατῶν μελῶν καί γι' αὐτό πρέπει νά παρέχεται

(1) ΕΕ ἀριθ. Α 30 τῆς 7.2.1977, σ. 37.
(2) ΕΕ ἀριθ. Α 77 τῆς 30.3.1977, σ. 2.
(3) ΕΕ ἀριθ. Α 112 τῆς 20.12.1973, σ. 3.
(4) ΕΕ ἀριθ. Α 139 τῆς 13.6.1977, σ. 3.

σέ ὁρισμένες περιπτώσεις ἡ δυνατότητα παρεκκλίσεως ἀπό τήν ὁδηγία αὐτή·

ὅτι ἡ τεχνολογική καί ἐπιστημονική πρόοδος εἶναι δυνατόν νά καταστήσει ἀναγκαία τήν ταχεία προσαρμογή ὁρισμένων ἀπό τίς διατάξεις, πού περιλαμβάνονται στό παράρτημα τῆς παρούσας ὁδηγίας· ὅτι γιά νά διευκολυνθεῖ ἡ ἐπιβολή τῶν ἀναγκαίων γιά τό σκοπό αὐτό μέτρων, πρέπει νά προβλεφθεῖ μία διαδικασία, πού νά καθιερώνει στενή συνεργασία μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν καί τῆς Ἐπιτροπῆς στά πλαίσια μιᾶς ἐπιτροπῆς γιά τήν προσαρμογή στήν τεχνολογική καί ἐπιστημονική πρόοδο,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Ἄρθρο 1

1. Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀφορᾶ τήν ποιότητα τῶν γλυκῶν ὑδάτων καί ἐφαρμόζεται στά ὕδατα, πού ὁρίζονται ἀπό τά Κράτη μέλη ὅτι ἔχουν ἀνάγκη προστασίας καί βελτιώσεως γιά τή διατήρηση τῆς ζωῆς τῶν ἰχθύων.

2. Ἡ παρούσα ὁδηγία δέν ἐφαρμόζεται γιά τά ὕδατα πού σχηματίζουν τίς φυσικές ἤ τεχνητές δεξαμενές πού χρησιμοποιοῦνται γιά ἐντατική ἰχθυοκαλλιέργεια.

3. Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀποβλέπει στήν προστασία ἤ τήν βελτίωση τῆς ποιότητας τῶν ρεόντων ἤ λιμναζόντων γλυκῶν ὑδάτων μέσα στά ὁποῖα ἀναπτύσσονται ἤ θά ἠδύναντο ν' ἀναπτυχθοῦν ἄν ἡ ρύπανση ἦτο μικροτέρα ἤ εἶχε ἐξαλειφθεῖ, ἰχθύες ἀνήκοντες:

— σέ ἐγχώρια εἴδη πού ἐμφανίζουν φυσική ποικιλία,

— σέ εἴδη τῶν ὁποίων ἡ παρουσία κρίνεται ἐπιθυμητή ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές τῶν Κρατῶν μελῶν, μέ σκοπό τή διαχείριση τῶν ὑδάτων.

4. Κατά τήν ἔννοια τῆς παρούσης ὁδηγίας θεωροῦνται ὡς:

— ὕδατα σαλμονιδῶν, τά ὕδατα μέσα στά ὁποῖα ἀναπτύσσονται ἤ δύνανται νά ἀναπτυχθοῦν οἱ ἰχθύες πού ἀνήκουν σέ εἴδη ὅπως οἱ σολωμοί (Salmo salar), οἱ πέστροφες (Salmo trytta), οἱ σκιαθίδες (Thymallus thymallus) καί τά Coregomes (coregonus)

— ὕδατα κυπρινιδῶν, τά ὕδατα μέσα στά ὁποῖα ἀναπτύσσονται ἤ δύνανται νά ἀναπτυχθοῦν ἰχθύες πού ἀνήκουν στά κυπρινοειδῆ (Cyprinidae) ἤ σέ ἄλλα εἴδη, ὅπως οἱ λάβρακες (Esox lucius), οἱ πέρκες (Perca fluviatilis) καί οἱ ἔγχελεις (Anguilla anguilla).

Ἄρθρο 2

1. Οἱ φυσικο-χημικές παράμετροι, πού ἐφαρμόζονται στά ὁριζόμενα ἀπό τά Κράτη μέλη ὕδατα, ἐμφανίζονται στό παράρτημα I.

2. Γιά τήν ἐφαρμογή τῶν παραμέτρων αὐτῶν, τά ὕδατα διαιροῦνται σέ ὕδατα σαλμονιδῶν καί σέ ὕδατα κυπρινιδῶν.

Ἄρθρο 3

1. Τά Κράτη μέλη καθορίζουν, γιά ὁρισμένα ὕδατα, τιμές γιά τίς παραμέτρους τοῦ παραρτήματος, ἐφ' ὅσον ἐμφανίζονται τιμές στή στήλη G ἤ στή στήλη I. Συμμορφώνονται δέ στίς ἐνδείξεις τῶν δύο αὐτῶν στηλῶν.

2. Τά Κράτη μέλη δέν καθορίζουν τιμές χαμηλότερες ἀπό αὐτές, πού ἐμφανίζονται στήν στήλη I τοῦ παραρτήματος I καί εἶναι ὑποχρεωμένα νά τηροῦν τίς τιμές, πού ἐμφανίζονται στήν στήλη G λαμβανομένης ὑπόψη τῆς ἀρχῆς τοῦ ἄρθρου 8.

Ἄρθρο 4

1. Τά Κράτη μέλη προβαίνουν σέ ἀρχικό καθορισμό τῶν ὑδάτων πού περιέχουν σαλμονίδες ἐντός προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπό τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσης ὁδηγίας.

2. Τά Κράτη μέλη στή συνέχεια, δύνανται νά προβοῦν σέ συμπληρωματικό καθορισμό.

3. Τά Κράτη μέλη δύνανται νά προβοῦν σέ ἀναθεώρηση τοῦ καθορισμοῦ ὁρισμένων ὑδάτων βάσει παραγόντων, πού δέν προβλέφθηκαν κατά τόν χρόνο τοῦ καθορισμοῦ, λαμβανομένης ὑπόψη τῆς ἀρχῆς τοῦ ἄρθρου 8.

Ἄρθρο 5

Τά Κράτη μέλη καταρτίζουν προγράμματα μέ σκοπό νά μειώσουν τήν ρύπανση καί νά ἐξασφαλίσουν τό ὅτι τά καθορισθέντα ὕδατα εἶναι σύμφωνα μέ τίς τιμές πού ὁρίζονται ἀπό τά Κράτη μέλη κατά τό ἄρθρο 3 καθώς καί πρός τίς παρατηρήσεις στίς στῆλες G καί I τοῦ παραρτήματος I, ἐντός προθεσμίας πέντε ἐτῶν ἀπό τοῦ καθορισμοῦ πού πραγματοποιήθηκε σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 4.

Ἄρθρο 6

1. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 5, τά καθορισθέντα ὕδατα θεωροῦνται ὅτι ἔχουν διαμορφωθεῖ σύμφωνα μέ τήν παρούσα ὁδηγία, ἄν τά δείγματα πού ἐλήφθησαν κατά τήν μικρότερη συχνότητα πού προβλέπεται στό παράρτημα I, στόν αὐτό τόπο δειγματοληψίας καί κατά τή διάρκεια μιᾶς περιόδου δώδεκα μηνῶν, δεικνύουν ὅτι τηροῦνται οἱ καθορισθεῖσες ἀπό τά Κράτη μέλη τιμές σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 3, ὡς καί οἱ ἐνδείξεις πού περιέχονται στίς στῆλες G καί I τοῦ παραρτήματος I, ὡς πρός:

— 95% τῶν δειγμάτων γιά τίς ἀκόλουθες παραμέτρους: pH, BOD_5, μή ἰονισμένη ἀμμωνία, συνολικό ἀμμώνιο, νιτρώδη, συνολικό ὑπολειμματικό χλώριο, συνολικός ψευδάργυρος καί διαλελυμένος χαλκός. Ἄν ἡ συχνότητα τῆς δειγματοληψίας εἶναι μικρότερη τῆς τοῦ ἑνός δείγματος ἀνά μῆνα, οἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμενες τιμές καί συχνότητες πρέπει νά τηροῦνται γιά ὅλα τά δείγματα,

— τά εἰδικά ποσοστά τοῦ παραρτήματος I γιά τίς ἀκόλουθες παραμέτρους: θερμοκρασία καί διαλελυμένο ὀξυγόνο,

— ἡ μέση συγκέντρωση πού ὁρίζεται γιά τήν παράμετρο «αἰωρούμενα στερεά»

2. Ἡ μή τήρηση τῶν τιμῶν πού ὁρίσθηκαν ἀπό τά Κράτη μέλη, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 3 ἤ τῶν ἐνδείξεων πού περιέχονται στίς στῆλες G καί I τοῦ παραρτήματος I, δέν λαμβάνεται ὑπόψη γιά τόν ὑπολογισμό τῶν προβλεπομένων στήν παράγραφο I ποσοστῶν ὅταν εἶναι συνέπεια πλημμυρῶν ἤ ἄλλων φυσικῶν καταστροφῶν.

Ἄρθρο 7

1. Οἱ ἁρμόδιες ἀρχές τῶν Κρατῶν μελῶν προβαίνουν σέ δειγματοληψίες τῶν ὁποίων ἡ ἐλαχίστη συχνότητα ὁρίζεται στό παράρτημα I.

2. Ὅταν ἡ ἁρμοδία ἀρχή διαπιστώσει ὅτι ἡ ποιότητα τῶν καθορισθέντων ὑδάτων εἶναι πολύ ἀνώτερη τῆς ποιότητος μετά ἀπό ἐφαρμογή τῶν καθορισθέντων τιμῶν σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 3 καί τῶν παρατηρήσεων, πού περιέχονται στίς στῆλες G καί I τοῦ παραρτήματος I, ἡ συχνότητα τῶν λήψεων δύναται νά μειωθεῖ. Ἐάν δέν ὑπάρχει ρύπανση, οὔτε κίνδυνος χειροτερεύσεως τῆς ποιότητος τῶν ὑδάτων, ἡ ἁρμοδία ἀρχή δύναται νά ἀποφασίσει ὅτι δέν εἶναι ἀναγκαία καμμιά δειγματοληψία.

3. Ἄν, μετά ἀπό δειγματοληψία, ἀποδειχθεῖ ὅτι ἡ τιμή πού καθορίζεται ἀπό ἕνα Κράτος μέλος σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 3 ἤ ὅτι οἱ ἐνδείξεις τῶν στηλῶν G ἤ I τοῦ παραρτήματος I δέν τηρήθηκαν, τό Κράτος μέλος καθορίζει ἄν τοῦτο εἶναι τυχαῖο, εἶναι συνέπεια φυσικοῦ φαινομένου ἤ ὀφείλεται σέ ρύπανση καί λαμβάνει τά κατάλληλα μέτρα.

4. Ὁ ἀκριβής τόπος δειγματοληψίας, ἡ ἀπόσταση αὐτοῦ ἀπό τό πλησιέστερο σημεῖο ἀπορρίψεως ρύπων, καθώς καί τό βάθος ἀπό τό ὁποῖο λαμβάνονται τά δείγματα ὁρίζονται ἀπό τήν ἁρμοδία ἀρχή κάθε Κράτους μέλους σέ συνάρτηση, ἰδίως μέ τίς τοπικές συνθῆκες τοῦ περιβάλλοντος.

5. Ὁρισμένος ἀριθμός τῶν μεθόδων ἀναλύσεως ἀναφορᾶς, πού πρόκειται νά χρησιμοποιηθεῖ γιά τόν ὑπολογισμό τῆς τιμῆς τῶν παραμέτρων γιά τίς ὁποῖες πρόκειται, ὁρίζεται εἰδικά στό παράρτημα I. Τά ἐργαστήρια πού χρησιμοποιοῦν ἄλλες μεθόδους, πρέπει νά βεβαιωθοῦν ὅτι τά ἐξαχθέντα ἀποτελέσματα εἶναι ἰσοδύναμα ἤ συγκρίσιμα μέ ἐκεῖνα πού ἀναφέρονται στό παράρτημα I.

Ἄρθρο 8

Ἡ ἐφαρμογή τῶν μέτρων πού λαμβάνονται δυνάμει τῆς παρούσης ὁδηγίας δέν δύνανται σέ καμμιά περίπτωση νά ἔχει σάν ἀποτέλεσμα τήν ἄμεση ἤ ἔμμεση αὔξηση τῆς ρυπάνσεως τῶν γλυκῶν ὑδάτων.

Ἄρθρο 9

Τά Κράτη μέλη δύνανται ὁποτεδήποτε, νά καθορίζουν γιά τά ὁρισθέντα ὕδατα τιμές χαμηλότερες ἀπό τίς τιμές πού προβλέπονται ἀπό τήν παρούσα ὁδηγία. Δύνανται ἐπίσης νά ἐκδίδουν διατάξεις γιά παραμέτρους διαφορετικές ἀπό αὐτές πού προβλέπονται στήν παρούσα ὁδηγία.

Ἄρθρο 10

Σέ περίπτωση κατά τήν ὁποία γλυκά ὕδατα διασχίζουν ἤ ἀποτελοῦν τά σύνορα μεταξύ Κρατῶν μελῶν καί ἕνα ἀπό τά Κράτη αὐτά σκοπεύει νά καθορίσει αὐτά τά ὕδατα, τά Κράτη αὐτά κατόπιν διαβουλεύσεων προσδιορίζουν τό τμῆμα τῶν ὑδάτων ἐκείνων ἐπί τῶν ὁποίων δύνανται νά ἐφαρμοσθεῖ ἡ ὁδηγία ὡς καί τίς συνέπειες πού συνεπάγονται οἱ ἀπό κοινοῦ ἀντικειμενικοί στόχοι ποιότητος· οἱ ὁποῖοι θά ὁρισθοῦν μετά τήν ἀπό κάθε ἐνδιαφερόμενο Κράτος ἔκφραση ἀπόψεων. Ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά συμμετέχει στίς συσκέψεις αὐτές.

Ἄρθρο 11

Τά Κράτη μέλη δύνανται νά παρεκκλίνουν ἀπό τήν παρούσα ὁδηγία:

α) γιά ὁρισμένες παραμέτρους, πού σημειώνονται μέ (0) στό παράρτημα I, λόγω ἐξαιρετικῶν καιρικῶν συνθηκῶν, ἤ εἰδικῶν γεωγραφικῶν συνθηκῶν·

β) ὅταν τά καθορισθέντα ὕδατα ὑφίστανται φυσικό ἐμπλουτισμό μέ ὁρισμένες οὐσίες γιά τόν ὁποῖον δέν τηροῦνται οἱ τιμές πού ὁρίζονται στό παράρτημα I.

Ὡς φυσικός ἐμπλουτισμός νοεῖται ἡ διαδικασία μέ τήν ὁποία μία καθορισθείσα ποσότητα ὕδατος δέχεται ἀπό τό ἔδαφος οὐσίες πού περιέχονται σ' αὐτό χωρίς τήν ἀνθρώπινη παρέμβαση.

Ἄρθρο 12

Οἱ ἀναγκαῖες τροποποιήσεις γιά τήν προσαρμογή στήν τεχνολογική καί ἐπιστημονική πρόοδο:

— οἱ τιμές G τῶν παραμέτρων, καί

— οἱ μέθοδοι ἀναλύσεως,

πού περιέχονται στό παράρτημα I, ἐκδίδονται σύμφωνα μέ τήν διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 14.

Ἄρθρο 13

1. Συνιστᾶται σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 12 ἐπιτροπή γιά τήν προσαρμογή στήν τεχνολογική καί ἐπιστημονική πρόοδο πού θά ἀποκαλεῖται κατωτέρω «ἐπιτροπή», ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπό ἐκπροσώπους τῶν Κρατῶν μελῶν καί προεδρεύεται ἀπό ἕναν ἐκπρόσωπο τῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ ἐπιτροπή καταρτίζει τόν ἐσωτερικό της κανονισμό.

Ἄρθρο 14

1. Σέ περίπτωση πού ἐφαρμόζεται στήν διαδικασία πού ὁρίζεται στό παρόν ἄρθρο, ἡ ἐπιτροπή ἐπιλαμβάνεται διά τοῦ προέδρου της, εἴτε μέ πρωτοβουλία αὐτοῦ, εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐκπροσώπου ἑνός Κράτους μέλους.

2. Ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλει στήν ἐπιτροπή σχέδιο τῶν μέτρων πού πρέπει νά ληφθοῦν. Ἡ ἐπιτροπή γνωμοδοτεῖ ἐπί τοῦ σχεδίου ἐντός προθεσμίας, τήν ὁποία ὁρίζει ὁ πρόεδρος βάσει τοῦ κατεπείγοντος τοῦ θέματος. Ἀποφασίζει μέ πλειοψηφία σαράντα μιᾶς ψήφου, οἱ ψῆφοι δέ τῶν Κρατῶν μελῶν σταθμίζονται σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 148 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης. Ὁ πρόεδρος δέν συμμετέχει στήν ψηφοφορία.

3. α) Ἡ Ἐπιτροπή ἐκδίδει τά προβλεπόμενα μέτρα ἐφ' ὅσον συμφωνοῦν μέ τήν γνωμοδότηση τῆς ἐπιτροπῆς.

β) Ὅταν τά προβλεπόμενα μέτρα δέν συμφωνοῦν μέ τήν γνωμοδότηση τῆς ἐπιτροπῆς ἤ ἐλλείψει γνωμοδοτήσεως, ἡ Ἐπιτροπή ὑποβάλλει ἀμέσως στό Συμβούλιο πρόταση γιά τά μέτρα πού πρέπει νά ληφθοῦν. Τό Συμβούλιο ἀποφαίνεται μέ εἰδική πλειοψηφία.

γ) Ἐάν τό Συμβούλιο δέν ἀποφανθεῖ μετά τήν ἐκπνοή προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀφ' ὅτου ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως, τά προτεινόμενα μέτρα ἐκδίδονται ἀπό τήν Ἐπιτροπή.

Ἄρθρο 15

Γιά τήν ἐφαρμογή τῆς παρούσας ὁδηγίας τά Κράτη μέλη παρέχουν στήν Ἐπιτροπή τίς πληροφορίες πού ἀφοροῦν:

— τά ὕδατα τά καθοριζόμενα σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 4 παράγραφοι 1 καί 2, ὑπό συνοπτική μορφή,

— τήν ἀναθεώρηση τοῦ καθορισμοῦ ὁρισμένων ὑδάτων σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 4 παράγραφος 3,

— τίς διατάξεις πού ἐκδίδονται γιά τόν καθορισμό νέων παραμέτρων σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 9,

— τήν ἐφαρμογή παρεκκλίσεων ἀπό τίς τιμές πού περιέχονται στήν στήλη I τοῦ παραρτήματος I.

Γενικώτερα, τά Κράτη μέλη παρέχουν στήν Ἐπιτροπή μετά ἀπό αἰτιολογημένη αἴτησή της, τίς ἀναγκαῖες πληροφορίες γιά τήν ἐφαρμογή τῆς παρούσης ὁδηγίας.

Ἄρθρο 16

1. Τά Κράτη μέλη ἀνακοινώνουν στήν Ἐπιτροπή τακτικά καί γιά πρώτη φορά, πέντε ἔτη μετά τόν ἀρχικό καθορισμό πού πραγματοποιεῖται σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 4 παράγραφος 1, λεπτομερῆ ἔκθεση ἐπί τῶν καθορισθέντων ὑδάτων καί τῶν οὐσιωδῶν τους χαρακτηριστικῶν.

2. Ἡ ἐπιτροπή δημοσιεύει, μέ προηγούμενη συναίνεση τοῦ ἐνδιαφερομένου Κράτους μέλους τίς πληροφορίες πού κατέχουν ἐπί τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Ἄρθρο 17

1. Τά Κράτη μέλη θέτουν σέ ἰσχύ τίς νομοθετικές, κανονιστικές καί διοικητικές διατάξεις, πού εἶναι ἀναγκαῖες γιά τή συμμόρφωσή τους πρός τήν παρούσα ὁδηγία ἐντός προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπό τῆς κοινοποιήσεώς της. Ἐνημερώνουν δέ περί αὐτοῦ ἀμέσως τήν Ἐπιτροπή.

2. Τά Κράτη μέλη ἀνακοινώνουν στήν Ἐπιτροπή τό κείμενο τῶν οὐσιωδῶν διατάξεων ἐσωτερικοῦ δικαίου πού υἱοθετοῦν στόν τομέα πού διέπεται ἀπό τήν παρούσα ὁδηγία.

Ἄρθρο 18

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 18 Ἰουλίου 1978.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

M. LAHNSTEIN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΩΝ

Παράμετρος	Ὕδατα σαλμονιδῶν		Ὕδατα κυπρινιδῶν		Μέθοδοι ἀναλύσεως	Ἐλαχίστη συχνότης δειγματοληψίας καί μετρήσεων	Παρατηρήσεις
	G	I	G	I			
1. Θερμοκρασία (°C)	1. Ἡ θερμοκρασία πού μετρεῖται κατάντι τοῦ σημείου ἐκβολῆς τῆς θερμικῆς ρυπάνσεως (στό ἄκρο τῆς ζώνης ἀναμίξεως) δέν πρέπει νά ξεπεράσει τήν φυσική θερμοκρασία πέραν τῶν: 1,5°C | 3°C Περιορισμιένες γεωγραφικά παρεκκλίσεις μπορεῖ νά ἀποφασισθοῦν ἀπό τά Κράτη μέλη σέ εἰδικές περιπτώσεις ἐάν ἡ ἁρμοδία ἀρχή μπορεῖ νά ἀποδείξει ὅτι οἱ παρεκκλίσεις αὐτές δέν θά ἔχουν ἐπιβλαβεῖς συνέπειες στήν ἰσόρροπη ἀνάπτυξη τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ψαριῶν. 2. Ἡ ἐκβολή θερμικῆς ρυπάνσεως δέν πρέπει νά ἔχει ὡς συνέπεια τό νά ξεπερνάει ἡ θερμοκρασία, μέσα στήν ζώνη πού βρίσκεται κατάντι τοῦ σημείου τῆς ἐκβολῆς (στό ἄκρο τῆς ζώνης ἀναμίξεως), τίς ἀκόλουθες τιμές: 21,5 (0) | 28 (0) 10 (0) | 110 (0) Τό ὅριο τῆς θερμοκρασίας τῶν 10° C δέν ἐφαρμόζεται παρά κατά τίς περιόδους ἀναπαραγωγῆς τῶν εἰδῶν πού ἔχουν ἀνάγκη κρύου ὕδατος γιά τήν ἀναπαραγωγή τους καί μόνο σέ ὕδατα πού εἶναι ἱκανά νά περιέχουν τέτοια εἴδη. Τά ὅρια τῆς θερμοκρασίας μποροῦν παρ' ὅλα ταῦτα νά ξεπεραστοῦν κατά 2% τοῦ χρόνου.				Θερμομετρία	Ἑβδομαδιαία, ἀνάντι καί κατάντι τοῦ σημείου ἐκβολῆς τῆς θερμικῆς ρυθμίσεως	Ἀπότομες τροποποιήσεις τῆς θερμοκρασίας πρέπει νά ἀποφεύγονται

Παράμετρος	Ὕδατα σαλμονιδῶν		Ὕδατα κυπρινιδῶν		Μέθοδοι ἀναλύσεως ἢ ἐλέγχου	Ἐλαχίστη συχνότης δειγματοληψίας καί μετρήσεως	Παρατηρήσεις
	G	I	G	I			
2. Διαλελυμένο ὀξυγόνο (mg/e O_2)	50%≥9 100%≥7	50%≥9 Ὅταν ἡ περιεκτικότης σέ ὀξυγόνο πέφτει κάτω τῶν 6 mg/l τά Κράτη μέλη ἐφαρμόζουν τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 παράγρ. 3. Ἡ ἁρμοδία ἀρχή πρέπει νά ἀποδείξει ὅτι αὐτή ἡ κατάσταση δέν θά ἔχει ἐπιβλαβεῖς συνέπειες γιά τήν ἰσόρροπη ἀνάπτυξη τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἰχθύων	50%≥8 100%≥5	50%≥7 Ὅταν ἡ περιεκτικότης σέ ὀξυγόνο πέφτει κάτω τῶν 4 mg/l τά Κράτη μέλη ἐφαρμόζουν τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 3. Ἡ ἁρμοδία ἀρχή πρέπει νά ἀποδείξει ὅτι αὐτή ἡ κατάσταση δέν θά ἔχει ἐπιβλαβεῖς συνέπειες γιά τήν ἰσόρροπη ἀνάπτυξη τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἰχθύων	Μέθοδος τοῦ Winkler ἢ εἰδικά ἠλεκτρόδια (ἠλεκτροχημική μέθοδος)	Μηνιαία μέ ἕνα τουλάχιστον ἀντιπροσωπευτικό δεῖγμα μικρῆς περιεκτικότητας σέ ὀξυγόνο κατά τήν ἡμέρα τῆς δειγματοληψίας. Παρ' ὅλα ταῦτα, ἄν ἀναμένονται σημαντικές ἡμερήσιες μεταβολές, πρέπει νά πραγματοποιοῦνται δύο δειγματοληψίες ἡμερησίως.	
3. PH		6 — 9 (0) (1)		6 — 9 (0) (1)	Ἠλεκτρομετρία: Βαθμονόμηση μέσω δύο ρυθμιστικῶν διαλυμάτων γνωστοῦ ρΗ, παραπλησίου καί κατά προτίμηση ἑκατέρωθεν τῆς τιμῆς τοῦ ρΗ πού πρόκειται νά μετρηθεῖ	Μηνιαίως	
4. Αἰωρούμενες ὕλες (mg/1)	≤25 (0)		≤25 (0)		Γιά διήθηση σέ μεμβράνη διηθήσεως 0,45 μm ἢ μέ φυγοκέντρηση (ἐλάχιστος χρόνος πέντε λεπτῶν, μέση ἐπιτάχυνση 2 800-3 200g) ξήρανση σέ 105°C καί ζύγιση		Οἱ ἀναφερόμενες τιμές ἀφοροῦν μέσες συγκεντρώσεις καί δέν ἐφαρμόζονται στά ἐναιωρήματα μέ ἐπιβλαβεῖς χημικές ἰδιότητες. Οἱ πλημμύρες εἶναι ἱκανές νά προκαλέσουν ἰδιαίτερα ὑψηλές συγκεντρώσεις.

Παρατηρήσεις	Ὕδατα σαλμονιδῶν		Ὕδατα κυπρινιδῶν		Μέθοδοι ἀναλύσεως	Ἐλαχίστη συχνότης δειγματοληψίας μετρήσεως	Παρατηρήσεις
	G	I	G	I			
5. DBO_5 (mg/lO_2)	≤3		≤6		Καθορισμός τοῦ O_2 μέ τήν μέθοδο τοῦ Winkler πρίν καί μετά τήν ἐπώαση 5 ἡμερῶν σέ πλῆρες σκότος σέ 20±1°C (χωρίς νά ἐμποδίζεται ἡ ἀζωτοποίηση)		
6. Ὁλικός φωσφόρος					Φασματομετρία μοριακῆς ἀπορροφήσεως		Ὅσον ἀφορᾶ τίς λίμνες τῶν ὁποίων τό μέσο βάθος κυμαίνεται μεταξύ 18 καί 300 m θά μποροῦσε κανείς νά ἐφαρμόσει τόν παρακάτω τύπο: $L \leq 10 \frac{\bar{Z}}{Tw}(1+\sqrt{Tw})$ ὅπου L = βάρος ἐκφρασμένο σέ mgP ἀνά τετραγωνικό μέτρο ἐπιφανείας τῆς λίμνης κατά τήν διάρκεια ἑνός ἔτους. Z = μέσο βάθος τῆς λίμνης ἐκφρασμένο σέ μέτρα Tw = θεωρητικός χρόνος ἀνανεώσεως τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης ἐκφρασμένος σέ ἔτη. Στίς ἄλλες περιπτώσεις οἱ ὁριακές τιμές τῶν 0,2 mg/l γιά τά ὕδατα σαλμονιδῶν καί 0,4 mg/l γιά τά ὕδατα κυπρινιδῶν ἐκφρασμένα σέ PO_4, μποροῦν νά θεωρηθοῦν ὡς ἐνδεικτικές τιμές πού ἐπιτρέπουν τήν μείωση τοῦ εὐτροφισμοῦ
7. Νιτρικά ($mg/1\ NO_2$)	≤0,01		≤0,03		Φασματομετρία μοριακῆς ἀπορροφήσεως		

Παράμετρος	Ὕδατα σαλμονιδῶν		Ὕδατα κυπρινιδῶν		Μέθοδοι ἀναλύσεως ἢ ἐλέγχου	Ἐλαχίστη συχνότης δειγματοληψίας καί μετρήσεως	Παρατηρήσεις
	G	I	G	I			
8. Φαινολικές ἑνώσεις (mg/l C_6H_5OH)		(2)		(2)	Γευστική ἐξέταση		Ἡ γευστική ἐξέταση πραγματοποιεῖται μόνο ἄν πιθανολογεῖται ἡ παρουσία φαινολικῶν ἑνώσεων
9. Ὑδρογονάνθρακες μέ προέλευση τό πετρέλαιο		(3)		(3)	Ὀπτική ἐξέταση Γευστική ἐξέταση	Μηνιαίως	Ὀπτική ἐξέταση πραγματοποιεῖται κάθε μήνα· ἡ γευστική ἐξέταση πραγματοποιεῖται ἄν πιθανολογεῖται ἡ παρουσία ὑδρογονανθράκων
10. Ἀμμωνία μή ἰονισμένη (mg/NH_3)	≤0,005	≤0,025	≤0,005	≤0,025	Φασματομετρία μοριακῆς ἀπορροφήσεως διά τοῦ κυανοῦ τῆς ἰνδοφαινόλης ἤ κατά τήν μέθοδο τοῦ Nessler πού σχετίζεται μέ τόν προσδιορισμό τοῦ pH καί τῆς θερμοκρασίας	Μηνιαίως	Οἱ τιμές γιά τήν ἀμμωνία δύνανται νά ὑπερβοῦν τό ὅριο ἐφ' ὅσον πρόκειται γιά μή σημαντικές τιμές πού ἐμφανίζονται κατά τήν διάρκεια τῆς ἡμέρας
	Γιά νά μειωθεῖ ὁ κίνδυνος τοξικότητος πού ὀφείλεται σέ ἀμμωνία, καταναλώσεως ὀξυγόνου πού ὀφείλεται σέ ἀζωτοποίηση καί εὐτροφισμοῦ, οἱ συγκεντρώσεις συνολικοῦ ἀμμωνίου δέν πρέπει νά ξεπεράσουν τίς ἑπόμενες:						
11. Συνολικό ἀμμώνιο (mg/l NH_4)	≤0,04	≤1(4)	≤0,2	≤1(4)			
12. Συνολικό ὑπολειμματικό χλώριο (mg/l HOCl)		≤0,005		≤0,005	Μέθοδος DPD (διαιθυλοπαραφαινυλενοδιαμίνη)	Μηνιαίως	Οἱ τιμές I ἀντιστοιχοῦν σέ pH 6. Μεγαλύτερες συγκεντρώσεις συνολικοῦ χλωρίου γίνονται δεκτές ἐφόσον τό pH εἶναι ὑψηλότερο.

Παράμετρος	Ὕδατα σαλμονιδῶν		Ὕδατα κυπρινιδῶν		Μέθοδοι ἀναλύσεως ἢ ἐλέγχου	Ἐλαχίστη συχνότης δειγματοληψίας καί μετρήσεως	Παρατηρήσεις
	G	I	G	I			
13. Συνολικός ψευδάργυρος (mg/l Zn)		≤0,3		≤1,0	Φασματομετρία ἀτομικῆς ἀπορροφήσεως	Μηνιαίως	Οἱ τιμές I ἀντιστοιχοῦν σέ σκληρότητα τοῦ ὕδατος ἴση πρός 100 mg/l $CaCO_3$ γιά σκληρότητα περιλαμβανομένη μεταξύ 10 καί 500 οἱ ἀντίστοιχες ὁριακές τιμές μποροῦν νά εὑρεθοῦν στό παράρτημα II.
14. Διαλελυμένος χαλκός (mg/l Cu)	≤0,04		≤0,04		Φασματομετρία ἀτομικῆς ἀπορροφήσεως		Οἱ τιμές G ἀντιστοιχοῦν σέ σκληρότητα ὕδατος 100 mg/l $CaCO_3$. Γιά σκληρότητα περιλαμβανομένη μεταξύ 10 καί 300 mg/l οἱ ἀντίστοιχες ὁριακές τιμές δύνανται νά εὑρεθοῦν στό παράρτημα II.

(1) Οἱ τεχνητές διακυμάνσεις τοῦ pH κατ' ἀναλογία πρός μή ἐπηρεασθεῖσες τιμές δέν πρέπει νά ὑπερβαίνουν ± 0,5 μονάδες pH ἐντός τῶν ὁρίων τῶν συμπεριλαμβανομένων μεταξύ 6,0 καί 9,0 ὑπό τόν ὅρον ὅτι οἱ διακυμάνσεις αὐτές δέν αὐξάνουν τήν ὀλαπτικότητα ἄλλων οὐσιῶν ἐμφανιζομένων ἐντός τοῦ ὕδατος.

(2) Οἱ φαινολικές ἑνώσεις δέν πρέπει νά ἐμφανίζονται σέ συγκεντρώσεις τέτοιου βαθμοῦ ὥστε νά ἀλλοιώνουν τήν γεύση τοῦ ἰχθύος.

(3) Τά παράγωγα πετρελαίου δέν πρέπει νά ἐμφανίζονται στά ὕδατα σέ τέτοιες ποσότητες ὥστε:
— νά σχηματίζουν ὁρατή κηλίδα στήν ἐπιφάνεια τοῦ ὕδατος, ἤ νά ἐναποθέτονται ἀνά στρώματα στήν κοίτη τῶν ρεόντων ὑδάτων καί τῶν λιμνῶν,
— νά προσδίδουν στούς ἰχθεῖς αἰσθητή γεύση ὑδρογονανθράκων,
— νά ἐπιφέρουν ἐπιβλαβεῖς συνέπειες στούς ἰχθεῖς.

(4) Σέ εἰδικές γεωγραφικές ἤ κλιματολογικές συνθῆκες καί ἰδίως στήν περίπτωση χαμηλῶν θερμοκρασιῶν τοῦ ὕδατος καί ἐλαττωμένης ἀζωτοποιήσεως ἤ ὅταν ἡ ἁρμοδία ἀρχή εἶναι σέ θέση νά ἀποδείξει ὅτι δέν ὑφίστανται ἐπιβλαβεῖς συνέπειες γιά τήν ἰσόρροπη ἀνάπτυξη τῶν ἰχθύων, τά Κράτη μέλη δύνανται νά ὁρίσουν τιμές ἀνώτερες τοῦ 1 mg/l

Γενική παρατήρηση.

Ὑπογραμμίζεται ὅτι, σέ ὅτι ἀφορᾶ τόν προσδιορισμό τῶν τιμῶν τῶν παραμέτρων, ὑποτίθεται ὅτι οἱ ἄλλες παράμετροι, πού ἀναφέρονται ἤ δέν ἀναφέρονται στό παρόν παράρτημα, εἶναι εὐνοϊκές.

Τοῦτο συνεπάγεται κυρίως ὅτι οἱ συγκεντρώσεις σέ ὀλαπτικές οὐσίες διάφορες ἀπό ἐκεῖνες πού ἀπαριθμοῦνται δέν εἶναι μεγάλες.

Ἐάν δύο ἤ περισσότερες ἐπιβλαβεῖς οὐσίες ἐμφανίζονται ἀναμεμειγμένες, εἶναι δυνατόν νά προκύψουν σημαντικά σωρευτικά προβλήματα (προσθετικά ἤ ἀνταγωνιστικά καί συνεργατικά προβλήματα).

Συντομογραφίες:
G ὁδηγός
I ἐπιτακτικό
(0) δυνατές ἀποκλίσεις σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 11.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΨΕΥΔΑΡΓΥΡΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΙΑΛΕΛΥΜΕΝΟ ΧΑΛΚΟ

Συνολικός ψευδάργυρος

(βλέπε παράρτημα I, ἀρ. 13, στήλη «παρατηρήσεις»)

Συγκεντρώσεις σέ ψευδάργυρο (mg/l Zn) σέ συνάρτηση μέ ποικίλες τιμές σκληρότητος τοῦ ὕδατος πού περιλαμβάνονται μεταξύ 10 καί 500 mg/l $CaCo_3$:

	Σκληρότητα τοῦ ὕδατος (mg/l $CaCo_3$)			
	10	50	100	500
Ὕδατα περιέχοντα σολωμονῖδες (mg/l Zn)	0,03	0,2	0,3	0,5
Ὕδατα περιέχοντα κυπρινῖδες (mg/l Zn)	0,3	0,7	1,0	2,0

Διαλελυμένος χαλκός

(βλέπε παράρτημα I, ἀρ. 14, στήλη «παρατηρήσεις»)

Συγκεντρώσεις σέ διαλελυμένο χαλκό (mg/l Cu) σέ συνάρτηση μέ διαφορετικές τιμές σκληρότητος ὕδατος περιλαμβανόμενες μεταξύ 10 καί 300 mg/l $CaCO_3$:

	Σκληρότητα τοῦ ὕδατος (mg/l $CaCO_3$)			
	10	50	100	300
mg/l Cu	0,005(1)	0,022	0,04	0,112

(1) Ἡ παρουσία ἰχθύων σέ ὕδατα περιέχοντα μεγαλύτερες συγκεντρώσεις χαλκοῦ δυνατόν νά δείχνει τήν ὕπαρξη διαλελυμένων ὀργανικῶν ἑνώσεων τοῦ χαλκοῦ.